

**X11 C**

Een, Bijbelstudie van Br. Braaksma over Openbaring 4 en 5.

De Opname van de Bruidsgemeente.

DEEL III.

Wij moeten dus getrouw zijn over hetgeen de Heer ons geeft, want dan pas kan Hij ons over grotere dingen stellen. Zo roept Hij ons tot die heerlijkheid, die niet gering is, want het gaat om de majesteit Gods, om Zijn troon, waarvoor de engelen het aangezicht bedekken.

En er staat nog meer in vers 6: *"En midden in de troon en rondom de troon waren vier dieren, (levende wezens) vol ogen van voren en van achteren"*.

En ook in vers 8b: *"En waren rondom en van binnen vol ogen"*. Vol ogen van voren en van achteren, vol ogen rondom en vol ogen van binnen.

Ja, hun taak is een geweldige taak, en wij begrijpen wel, dat wij hier met symboliek te doen hebben.

God Zelf heeft hen voor deze taak uitgerust en bekwaam gemaakt, niet alleen om te delen in Zijn troon, maar om ook de uitvoerders te zijn van de troonbevelen, en om de hele schepping te bewaren, te beschermen, te behoeden en te bedekken. Onze Heer is onze bekwaamheid, die het ons ook geeft, mits wij maar getrouw zijn.

Wat betekent nu: vol ogen van voren? Dat betekent, dat zij een vooruitziende blik hebben, ook in de verre toekomst, want anders kunnen de bevelen niet uitgevoerd worden. Zij hebben ook ogen van achteren, en dat wil zeggen, dat zij ook het verleden kennen. Dit is van geweldige betekenis. Zij zien met een vooruitziende blik naar voren in de toekomst, maar zij weten ook alles uit het verleden, dat plaatsgevonden heeft; maar zij hebben ook ogen rondom, en dat wil zeggen, dat er voor hun blik niets verborgen is.

Dit moet ook, als de hele schepping bewaard en bewaakt moet worden, want dan mag niets hun ontgaan. Zij hebben ook ogen van binnen en dat betekent, dat zij elk wezen, ook zich zelf doorschouwen, wat hun innerlijk betreft, ja zelfs het diepste er van. Zij doorvorsen alles.

Kan dat? Kan dat de gave worden van verlorene mensen? Ja, maar zij zijn ook geroepen om Gods zonen gelijk te worden. Deze gaven, die God ons gaat geven, is heel wat meer dan tongentaal.

Het is ook meer dan profetie, want zij doorschouwen alles. Zij zien de verste toekomst, maar zien ook heel het verleden; zij zien alles om zich heen en niets ontgaat hen en zij doorschouwen ook alle dingen innerlijk.

Hoe gebeurt dit dan? Krijgen zij werkelijk allemaal ogen? Natuurlijk niet! Jezus Christus had als mens ook maar twee ogen en toch zag Hij alles.

Hoe kunnen verlorene mensen met dergelijke Goddelijke gaven uitgerust worden, zodat zij alziend gaan worden, wat nodig is om in de heerlijkheid van die troon te kunnen delen, en de bevelen uit te kunnen voeren. Wel, wat zijn ogen tevens?

In Openb.5 vers 6 lezen wij ook over ogen, en dan wordt verteld, wat die ogen zijn: *"En ik zag in het midden van de troon en van de vier dieren en te midden der oudsten een lam staan als geslacht, met zeven horens en zeven ogen; die zijn de zeven Geesten Gods, uitgezonden over de gehele aarde"*.

Ogen zijn dus tevens de zeven Geesten, d.w.z. de totale volheid van God, die hen bekwaam maakt.

Het zijn dus Geestesgaven, maar in een veel heerlijker mate, dan wij hier kennen. De gave van profetie b.v., die in zekere zin voor al Gods kinderen is (ik bedoel niet het ambt van profeet), is hier erg begrensd, het is hier allemaal nog ten dele, en het zal straks allemaal afgedaan hebben (1 Cor.13 vers 8).

Maar de Gemeente is de tempel van Gods Geest, en door die Geest gedoopt tot één Lichaam.

Zij is nu reeds de woonstede van God in de heilige Geest, maar als zij tot volmaaktheid gekomen is, wat onze roeping en onze plaats is, betekent het, dat al de volheid van Gods Geest in die Gemeente aanwezig is, en daarin werkt en functioneert. Dit geeft ons dat vermogen. Het zijn de zeven Geesten Gods, die uitgezonden zijn over heel de aarde, en zo doorvorst zij heel de schepping .

Wat een grote heerlijkheid!

Maar dán moeten wij ook nú reeds die Geest ontvangen hebben, die krijgen wij niet daar, want het is de Geest van Christus, van het Zoonschap Gods.

Nogmaals moet ik u nadrukkelijk zeggen, dat er in Rom.8 vers 9b staat: *"Wie de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe"*.

Hier op aarde moet de Geest van God in ons zijn; nu is het nog ten dele, want ieder heeft een deel van de Geest. Op de Gemeente rust de Geest in Zijn volheid, maar op ieder lid ten dele.

Nu moeten ook wij streven naar een vervuld zijn met de Geest, want dat is het normale Christelijke leven; maar ook al zijn wij zo met de Heilige Geest vervuld, dat wij overlopen, dan is het toch nog maar ten dele.

Ik heb het wel eens ervaren, dat ik zo vol van Gods Geest was, dat ik moest zeggen: "Heer, houdt op, want anders sterf ik".

Wij zouden deze volheid niet kunnen verdragen in ons sterfelijk lichaam. Wij weten, wat er gebeurde, toen de verheerlijkte Christus Johannes opriep om naar de hemel te komen, en het bevel gaf: "*Klim hierheen op*"; toen kwam hij terstond in een veel grotere geestvervoering dan waarin hij reeds gekomen was in hoofdstuk 1, en deze bracht hem direct in de hemel.

Zo zal het ook zijn, als de Heer gaat komen, en Gods Geest veel machtiger zal gaan "werken", waardoor ons sterfelijke lichaam onsterfelijkheid zal aandoen. Dan zullen wij niet meer zeggen: "O Heer, houdt op, anders sterf ik", want dan is ons lichaam al in een punt des tijds veranderd, en gaan wij de Heer tegemoet. En in deze verheerlijkte Gemeente zal dan al de volheid van Gods Geest kunnen gaan functioneren, en dat maakt haar bekwaam tot die wonderbare dienst. En deze bestaat niet alleen om die troon met Hem te delen, maar ook om uitvoerders te worden van Gods eeuwige raadsbesluiten.

Wat een heerlijkheid! Daarom vinden wij hen vol ogen, omdat zij vol zijn van de kracht en de werking van de Geest.

Dat wordt nog eens echt Pinksteren. Het is jammer, dat men in kringen, die zich Pinksteren noemen, bijna nooit over deze dingen hoort spreken. Men weet en kent zijn roeping nog niet, omdat men de ware kennis van het woord van God niet heeft.

Er is nog iets met deze vier levende wezens. Wij vinden ook in vers 8: "*En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels*". De vier dieren waren dus ieder uitgerust met zes vleugels, dat wil niet zeggen, dat ieder lid van de opgenomen Gemeente vleugels zal krijgen.

Maar men moet het in geestelijke zin zo verstaan, dat zij met ontzettende snelheid de raadsbesluiten Gods kunnen uitvoeren, en God mede daar door Zijn schepping wil bewaren, beschermen en bedekken.

Zo spreken wij ook naar het woord, dat wij bedekt worden met Gods vleugels; dat wil natuurlijk ook niet zeggen, dat God van de troon naar ons toevliegt, maar het wil zeggen, dat Hij alom tegenwoordig is met een snelheid, sneller dan het licht, en dat Hij altijd gediensstige geesten heeft, die ons hier op aarde moeten bijstaan.

Zo zal ook de Gemeente heerlijk uitgerust zijn met zes vleugelen, en sneller dan het licht de Goddelijke bevelen, waar zij deelgenoot van is, met vreugde uitvoeren. Zij zijn dus altijd bereid. Die vleugels moeten nu reeds in beginsel bij ons gevonden worden, want onze voeten moeten nu al bereidwillig zijn, om de goede boodschap te willen brengen, zoals het staat in Rom.10 vers 15.

Zijn wij bereid ons de voeten te laten schoeien met de bereidwilligheid van het evangelie des vredes (Efez. 6 vers 15)? Dat zijn nu reeds onze vleugeltjes, maar als wij die nú niet gebruiken, dan zullen wij straks in de eeuwigheid geen vleugels hebben.

Het moet nu in principe al bij ons aanwezig zijn. En als Hij straks ook over al deze ogen willen beschikken, dan moeten wij nu reeds onze twee ogen, die wij hebben, gebruiken, zodat wij de dingen gaan zien, en onderscheiden, die van de Heer zijn, en die niet van Hem zijn, maar van de wereld.

Laten wij op Hem gaan zien en vol zijn van Zijn Geest. Want ook ik zou niets van de Heer kunnen zien, en ook geen profetisch Woord kunnen doorgeven, als ik niet elke dag, ook elke keer bid, voordat ik in de dienst ga: "Heer, geef mij ogenzalf, dat ik zien mag". Als wij werkelijk begeren te zien, zalft Hij ons met Zijn Geest en dan gaan wij ook zien.

Nu staat er nog iets in vers 8: "*en zij hadden dag noch nacht rust, zeggende: Heilig, heilig, heilig is de HERE God, de Almachtige, die was en die is en die komt*".

Zie eens, wat een brandende ijver voor Gods heiligheid! Wat zijn zij ijverig van Geest, vurig van Geest! Zij zijn brandend, vol van de liefde Gods! Daarom is hun dienst hen ook tot een eeuwige vreugde; maar dit moet nú reeds in principe bij ons gevonden worden.

Zijn wij wel vurig van Geest? Zijn wij ijverig voor de dingen van de Heer? Is het ons werkelijk begonnen om Zijn heiligheid, of zoeken wij de eer van onszelf?

Als het zó is, hebben wij geen heilige ijver voor God, geen heiliging. Dan hebben wij misschien wel een ijver voor onze kerk, kring of groep, waartoe wij behoren, maar dan is het niet: "Heilig, heilig, heilig is de Heer"; maar dan gaat het om het eigen groepje, wat waardeloos is en straks niet meer gevonden zal worden.

Bij de troon van God kent men geen namen, zoals hervormd, gereformeerd, pinkstergemeenten en dergelijke, want dat behoort allemaal bij die oude schepping, en die is allang begraven. Maar God kent alleen de wedergeboren christenen, die een nieuwe schepping zijn.

Dat God het u moge doen verstaan, opdat wij klaar komen voor deze heerlijkheid, want de Heer kan elk ogenblik komen, en niet allen zullen opgenomen worden.

Hij komt een toebereide Gemeente halen, een Bruid, een groep van eerste heiligen, eerstelingen.

Straks zullen ook nog anderen de heerlijkheid beërven, maar deze heerlijkheid is weggelegd voor de eerste schare. Daarom staat er: *"Zij hebben dag noch nacht rust, zeggende: Heilig, heilig, heilig is de HERE, de Almachtige, die was en die is en die komt"*.

En dan gaan hier weer vele profetieën in vervulling.

Als de huisgenoten Gods (de Gemeente) opgenomen worden, en zij loon en kroon ontvangen; want al zijn zij in wezen nú reeds priesters en koningen, dan zal dat openbaar worden, als zij bij Hem in de troon ten volle zullen delen in de heerlijkheid Gods in Christus.

Petrus zegt, dat onze rijke erfenis weggelegd is in de hemelen. Wij lezen dat in 1 Petr.1 vers 3 en 4:

*"Geloofd zij de God en Vader van onze HERE Jezus Christus, die ons naar Zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop (die wij nú en straks hebben) tot een onvergankelijke, onbevleete, onverwelkelijk erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u, die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd"*.

Ezechiël ziet die troon in deze bedeling, waarin dus nog geen verlore mensen zijn, en daarvan vinden wij een merkwaardig woord in Efez.1 vers 20: *"Waarheen de Geest wilde gaan, gingen zij en de raderen verhieven zich tegelijk met hen, want de Geest der wezens was ook in de raderen"*.

Zij gingen daarheen, waar de Geest wilde gaan. Dit heeft plaats bij deze engelvorsten; maar als straks deze eerste schare van verlost en heiligen daar in de troon zal zijn, is de Gemeente zo volledig vervuld met Gods Geest, dat ook zij direct gaan, waarheen de Geest van God wil, dat zij zal gaan.

En daartoe moeten wij nu opgeleid worden. Het is gehoorzaamheid, voortgekomen uit de verlossing.

Nu moeten wij groeien en wassen naar die heerlijkheid, waartoe God ons roept.

Daarom moeten wij ook een leven hebben, vervuld met de Heilige Geest, en zullen onze ogen nu reeds in Zijn dienst staan, zodat wij de dingen van boven gaan begeren en zien, zodat wij gaan luisteren naar de stem van God en de Heilige Geest, opdat Hij ons niet alleen zal bezitten, maar wij Hem ook volgen, waarheen Hij ook ons leidt.

Wat zegt Paulus in Rom. 8? Wie zijn zonen Gods? Als wij tot bekering en wedergeboorte gekomen zijn, zijn wij kinderen Gods, en als wij pas wedergeboren zijn, zijn wij nog maar baby's; maar het gaat om het volwassen zoonschap.

Nu zegt Rom.8 vers 16, dat degenen, die door de Geest geleid worden, zonen Gods zijn.

Hierbij gaat het er niet om, dat wij de Heilige Geest ontvangen, want dat is reeds gebeurd bij de wedergeboorte; maar het gaat er om, dat de Heilige Geest ons ontvangt en geheel beslag op ons legt, en dat wij zullen, gaan, waarheen Hij wil.

Want God zal straks zijn hele schepping tot heerlijkheid brengen, doordat de Geest van de Vader de vier levende wezens zal leiden, waarheen Hij wil. O, dat wij dit gaan verstaan en Gods Geest volledig over ons laten beschikken!

Wij willen nog even stilstaan bij de vier gestalten van deze vier wezens. Vers 7 zegt: *"En het eerste dier was een leeuw gelijk"*. Hier worden vier zinnebeelden genoemd, die wij vinden in Num.2 en waar de twaalf stammen Israëls onder vier banieren werden ingedeeld.

De eerste groep verlost vinden wij hier onder de banier van de leeuw. Het betekent dus niet, dat deze verlore heiligen de gedaante van een leeuw aannemen, want zij zijn zonen van de levende God, en zij zullen gelijk zijn aan Jezus; maar zij drukken het karakter van die groep uit.

Zo goed als Christus hier gezien wordt, als het geslachte Lam, zo ziet Christus er niet werkelijk uit als een lam, maar het drukt Zijn lieflijkheid uit in Zijn offerande.

De leeuw is het zinnebeeld van koningschap, majesteit van macht en kracht. Dit drukt die ene zijde van de troon Gods uit, want de troon van God is een Koninklijke troon, vol van majesteit, almacht en kracht, en zij zullen daar van de uitvoerders zijn. En als die troon hier in Openb.4 eerst gaat functioneren als een gerichtstroon, om Zijn vijanden neer te werpen, en Zijn volk te bevrijden, dan betekent dat, dat de leeuw gaat brullen. Hij gaat zijn stem verheffen, en dan siddert alles.

Zolang de leeuw zwijgt, gaat alles in bos en wildernis gewoon zijn gang, maar zodra de leeuw opstaat, en zijn stem laat horen, zien wij een grote verandering; dan gaat alles sidderen.

Wij leven nu in de tijd, dat de leeuw zwijgt.

Gaat u het begrijpen? Jezus, als de leeuw van Juda en God Zelf, de Koning der koningen, zwijgt, omdat Hij verdraagzaam is in deze tijd van de genade, opdat de mensen zich nog zullen bekeren; maar zodra de Gemeente weggenomen is, gaat God Zijn stem verheffen.

Het is de eerste groep van de Gemeente, de leeuw, die dan gaat brullen, en de aarde zal dan gaan sidderen. Het is de vervulling van het profetische Woord.

Wij lezen in Jes.42 vers 1: *"Zie, mijn knecht (Christus in Zijn vernedering), die Ik ondersteun; mijn uitverkorene, in wie Ik een welbehagen heb. Ik heb mijn Geest op Hem gelegd; Hij zal dan volken het recht openbaren. Hij zal niet schreeuwen noch Zijn stem verheffen, noch die op de straat doen horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal Hij niet uitdoven; naar waarheid zal Hij het recht openbaren"*. Dat is de tijd, waarin wij nú leven.

Maar dit hoofdstuk 42 van Jesaja gaat nog verder, want als deze tijd voorbij is wat gebeurt er dan? Eerst horen wij in vers 10 het nieuwe lied: *"Zingt de HERE een nieuw lied, Zijn lof tot het einde der aarde"*. Maar in vers 13 en 14a staat er: *"De HERE trekt uit als een held; als een krijgsman doet Hij de strijd lust ontbranden; Hij heft de strijdkreet aan, ja schreeuwt die uit; Hij betoont Zich een held tegen Zijn vijanden. Ik heb van oudsher gezwegen, Ik heb gezwegen en Mij ingehouden; nu zal Ik schreeuwen"*. Dit gaat beginnen in Openb.6, want dan gaat de leeuw brullen, en de uitvoerders van Zijn bevelen is de Gemeente met het Lam aan het hoofd.

Het tweede dier was een rund gelijk, leert ons Openb.4 vers 7. Het is de tweede banier, die weer het zinnebeeld is van de heerlijkheid van Gods troon.

Het eerste zinnebeeld drukt uit, zoals wij zagen, de koninklijke majesteit van de leeuw met zijn almacht en kracht. Het tweede is onder het beeld van het rund of het kalf, en dat is het zinnebeeld van het offer.

Ook het rund is koning, en wel van de tamme dieren. Dit is een heel andere orde. Alles drukt het koningschap Gods uit, maar nu in de zin van volharden, geduld en dienst.

God, die de Koning der koningen is, is het ook, die alles dient. Dit alles is in het offer samen gevat, want in het offer zien wij het volledige dienen, en het volledig zich geven in volharding, geduld en in verdraagzaamheid, waar dit moet.

Ja, dank God, de leeuw gaat wel brullen, maar wij hebben ook gezien, dat die regenboog rondom de troon zal zijn, en in dit alles verstaan wij, dat Gods plan er niet opgericht is, dat de leeuw alles zal vermorzelen, maar dat men nog tot de schrik des Heren zal komen en zich nog zal bekeren. Dat is juist zo majestueus. Dit vinden wij ook in Openb. 5 vers 5, waar aan Johannes door een oudste van Christus Zelf wordt gezegd: *"Zie de leeuw uit de stam van Juda heeft overwonnen"*.

Ziet hij dan een leeuw? Nee, maar hij ziet een lam, als geslacht. Dit lijken twee volkomen tegenstrijdigheden, maar dat maakt Hem juist als de Leeuw, omdat Hij als het Lam het offer heeft gebracht. En dit wordt uitgedrukt door het rund, want het rund is tevens het symbool van het offer.

Nu komt het derde dier met een gelaat als van een mens.

Dit drukt uit, hoe de Gemeente van uit deze troon alles met wijs beleid moet uitvoeren, want de mens is het symbool van verstand, intelligentie, wijsheid en kennis.

De regering is niet alleen majestueus, almachtig en vol kracht, maar in het offer ook de dienende liefde, maar evenzo vol van wijsheid, kennis, verstand en inzicht.

Wat heerlijk, dat de Gemeente daarbij ingeschakeld zal zijn.

Het vierde dier vlas als een vliegende arend gelijk. Hier zien wij nog een andere kant van deze heerlijke troon, die tot uitdrukking wordt gebracht door de levende wezens, de Gemeente.

De arend is het beeld van de vernieuwende kracht, van eeuwigheidsheerlijkheid, die ook alles doorschouwt. De adelaar is immers het dier, dat zijn kracht vernieuwt.

Zo zal God Zijn schepping ook steeds vernieuwen door deze behouders en bewaarders van Zijn schepping. Daarom zien wij hierin, hoe deze regering van God op een wonderbare wijze tot uitdrukking wordt gebracht in deze vier levende wezens.

Er zijn gedachten, dat deze aarde eens zal vergaan en niet meer zal bestaan; maar dat is niet waar, want God zal de aarde vernieuwen. Hij doet dat eerst in het duizendjarig rijk, en nadien zal er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde komen, die eeuwig blijft bestaan.

God is eeuwig en Hij zorgt ervoor, dat Zijn schepping eeuwig blijft. Er zal dan de adelaarsblik zijn, die ver in de toekomst kan zien, wat wij nu nog niet weten, maar denk niet, dat er ooit een eind aan zal komen.

Het gaat bij God van heerlijkheid tot heerlijkheid en van kracht tot kracht.

Wij weten nu slechts, dat na deze bedeling en na de dag der wrake Gods het duizendjarig rijk zal komen, de dag des Heren, op een vernieuwde aarde, maar daarna zal er een heel nieuwe aarde en hemel komen.

Denk niet, dat er dan een eind aan zal komen, want God zegt, dat Hij Zijn Woord gebood aan duizend geslachten, en dat is een periode van ongeveer 33000 jaar. En wat God dan gaat beginnen, weten wij nu niet, omdat het Woord het ons niet zegt. Maar daar spreekt deze adelaar van, wat in de Bijbelstudies 11 en 36 beschreven staat. Het gaat van heerlijkheid tot heerlijkheid en van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Zo zien wij deze levende wezens de Schepper aanbidden, want zij zijn dan in de troon verhoogd, niet alleen als verlost heiligen, maar ook als verheerlijkte heiligen, die de schepping mede tot heerlijkheid zullen brengen.

Daarom gaan zij eerst die Schepper aanbidden. Dit doen allereerst de vier levende wezens, en daarna komen de 24 oudsten; want die vier dieren zijn als uitvoerders de eersten, en daarom aanbidden zij met de woorden: *"Heilig, heilig, heilig is de HERE God, de Almachtige, die was en die is en die komt"*.

Hier aanbidden zij dus God als Schepper. Dan staat er: *"En wanneer de dieren heerlijkheid, eer en dankzegging zullen brengen aan Hem, die op de troon gezeten is en tot in alle eeuwigheden leeft, zullen de vierentwintig oudsten zich nederwerpen voor Hem, die op de troon gezeten is en Hem aanbidden, die tot in alle eeuwigheden leeft, en zij zullen hun kronen voor de troon werpen, zeggende: Gij onze Heer en God, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de macht want Gij hebt alles geschapen en om Uw wil was het en werd het geschapen"*.

Ziet U, zij gaan eerst God aanbidden en eer bewijzen, en dat zijn de vier dieren en de vierentwintig oudsten, die tezamen de hele Gemeente vormen.

Weet u, wat hier nu het begin van is? Wij hebben gezien, hoe ons erfdeel daar in de hemelen is weggelegd, want die troon staat in Zijn heilige tempel. Wij zullen koningen en priesters zijn, geroepen tot die heerlijkheid; erfgenamen Gods en mede-erfgenamen van Christus; maar er is nog iets, dat in vervulling moet gaan. Dit vinden wij in Rom.8 vers 18 en 19: *"Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden"*.

Is dat uitsluitend voor ons?

Het is natuurlijk voor ons, maar met een doel. Niet alleen, dat wij daar heerlijk in de hemel zullen zijn, maar luister wat er staat: *"Dat het lijden van de tegenwoordige tijd (het lijden, dat wij hier als kinderen Gods ondergaan) niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons (de Gemeente, want Paulus spreekt hier als apostel tot Gods volk) geopenbaard zal worden. Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der Zonen Gods"*, waarvan wij hier in Openb.4 de vervulling lezen.

Wij komen als Gemeente in de troon als de vier levende wezens, om die schepping dan te gaan bedekken, bewaren en te beschermen.

Hier op aarde zijn wij kinderen Gods, en dat zoonschap hebben wij nog niet helemaal.

Wij zijn hier op de hogeschool van God, die ons vormen wil voor de heerlijkheid, die wacht, en dáárop wacht de schepping, want het wordt de bevrijding van de schepping. Daarom zijn wij ook in de troon, en gaat God vanuit die troon de schepping bevrijden door hen.

Gaat u het nu duidelijk zien, dat het niet anders kan, want het is het plan van God.

Het woord. "zonen Gods" komt in het Grieks beter tot zijn recht, want dit woord wordt gebruikt voor volwassen zonen, die dus mondig zijn.

Nu zijn wij hier over het algemeen onmondig. In vers 20 en 21 staat verder: *"Want de schepping (nu) is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om de wil van Hem, die haar daaraan onderworpen heeft, in hope echter, omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods"*.

Hier staat "kinderen", want wij zijn nu nog maar "kinderen Gods"; maar de hele schepping moet bevrijd worden, en nu heersen daar nog engelenmachten over, die er vernielend over heersen.

Dit leert de Schrift ons, en die machten zullen dan onttroond worden.

In vers 22 en 23 lezen wij verder: *"Want wij weten, dat tot nu toe (zolang deze dag des Heils duurt, en Openb.4 en verder nog niet aangebroken is) de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is. En niet alleen zij, maar ook wij zelf (die al kinderen Gods zijn), wij, die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap ( dat is de vol mondigheid, en wanneer komt die? ); de verlossing van ons lichaam"*.

Wij moeten eerst het verheerlijkte lichaam ontvangen hebben, en daarom zien wij die vierentwintig oudsten en de vier levende wezens bekleed met het opstandingslichaam, en zij hebben loon en kroon.

Wat heeft dit tot gevolg? Zodra zij in de troon gekomen zijn, zal de schepping bevrijd worden.

Daarvan spreekt Openb.5. Daar begint de Gemeente eerst het Lam te aanbidden.

Dit is iets machtigs en voor mij zijn dit de twee machtigste hoofdstukken uit de Bijbel na het kruis en de opstanding, want dit wordt de vrucht van deze heerlijkheid.

De Gemeente begint te zingen, zodra het Lam de boekrol neemt, wat direct met de bevrijding van de schepping te maken heeft.

In Openb. 5 vers 8 - 10 staat: *"En toen het de boekrol nam, wierpen de vier dieren en de vierentwintig oudsten zich voor het Lam neder (de Gemeente) hebbende elk een citer en gouden schalen vol reukwerk; dit zijn de gebeden der heiligen. En zij zongen een nieuw gezang zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt ons voor God gekocht met Uw bloed uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en wij zullen als koningen heersen op de aarde"*.

Nu moet u goed opletten, want daar wil ik u ook nog eens op wijzen.

Zoals wij komma's en punten in zinnen gebruiken, zo staan ook in dit boek de Openbaring, Goddelijke komma's en Goddelijke punten.

Steeds, als er weer een nieuwe fase gaat komen, staat er: *"En ik zag"*. Wat dus achter: Ik zag staat, hoort altijd bij elkaar.

Eerst ziet Johannes de Gemeente, als het Lam de boekrol neemt want dat behoort bij elkaar.

Het Lam en de Gemeente zijn één. Als dat afgelopen is, staat in vers 11: *"En ik zag, en ik hoorde een stem van engelen rondom de troon, en van de dieren en van de oudsten; en hun getal was tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen (dit zijn schepsels, die het overnemen) zeggende met luider stem: Het lam, dat geslacht is, is waardig te ontvangen, de macht en de rijkdom, en de wijsheid en de sterkte, de eer en de heerlijkheid en de lof"*.

Dus eerst de erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus, wat tot gevolg heeft dat de hele schepping gaat jubelen. Het is de aankondiging van de bevrijding van de schepping.

Dit vinden wij in vers 13: *"En alle schepsel in de hemel en op de aarde en onder de aarde en op de zee, en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Hem, die op de troon gezeten is, en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden"*.

Gaat u nu Rom.8 begrijpen, dat de schepping wacht op de openbaring van de zonen Gods?

En zodra die zonen Gods openbaar komen in de troon, of de hele schepping gaat al een jubellied aanheffen! Hoewel zij nog bevrijd moeten worden, heffen zij al een lied aan, want dan weten zij, dat het uur van de bevrijding geslagen heeft.

Zij zijn nog onder het juk, maar dit zal spoedig van hen afgeworpen worden. Satan en al zijn helle machten zullen verslagen worden, en het Rijk zal heerlijk opgericht worden. Is dat niet wonderbaar?

Wat wordt dit in deze dagen dikwijls verkeerd uitgelegd! Men zegt dan, dat Rom.8 hier op aarde in vervulling moet gaan, en dat de Gemeente hier op aarde nog tot volmaaktheid moet komen, en er nog een grote opwekking zal komen, waardoor velen zich nog bekeren.

Wat een verkeerde uitleg, want wat zou dit armzalig zijn! Nee, de hele schepping moet bevrijd worden, en dat kan niet eerder, of de zonen Gods moeten openbaar gekomen zijn.

Hier komt de Gemeente nooit openbaar, want dan zou de Gemeente hoger zijn dan haar Hoofd!

Christus is hier op aarde nooit openbaar gekomen en door de wereld als Hoofd, en Koning erkend, maar zij hebben Hem verworpen en wij zijn niet meer dan onze Heer. Hij is hier vervolgd en verdrukt, en wij zullen dat ook ervaren; maar als Hij geopenbaard wordt, zullen wij met Hem geopenbaard worden, zegt het Schriftwoord.

Wij niet vóór Hem, maar achter Hem. Hij als Hoofd en wij als leden. Eerst het Lam, en dan met Het "Lam" de Gemeente.

Daarom moet Hij eerst Zijn Gemeente tot Zich nemen; dan komen de zonen Gods openbaar, Christus en de Gemeente. Dan gaan wij begrijpen, dat Rom.8 de jubelzang is van de bevrijding voor de kinderen Gods nú, maar dat Openb.5 is de jubelzang van de komende verlossing en bevrijding van de hele schepping door de zonen Gods!

Nu gaan wij terug naar Openb.4 vers 5. Wij hebben de troon met elkaar mogen overdenken, de vierentwintig oudsten op vierentwintig tronen en de vier levende wezens.

Nu komen wij tot de zeven fakkels, die wij vinden in vers. 5: *"En van de troon gingen bliksemstralen, stemmen en donderslagen uit; en zeven vurige fakkels brandden voor de troon; dit zijn de zeven Geesten Gods"*.

In deze zeven Geesten Gods wordt ons de totaliteit van Gods Geest gesymboliseerd in zijn zevenvoudige verscheidenheid.

Wij hebben met elkaar gezien de tabernakel, die Mozes en de kinderen Israëls moesten maken, zoals die hem getoond werd op de berg. En nu gaan wij de vervulling daarvan zien, hoe de HERE Jezus, gezeten aan de rechterhand Gods, dienst doet in de ware tabernakel, die niet door mensen, maar door God in de hemel opgericht is.

Zoals het was in de aardse tabernakel, die in het heiligdom de kandelaar had staan met zijn zevenvoudige lamp, zo vinden wij voor de troon zeven vurige fakkels. Maar onder de bedeling van de wet, onder Mozes en Israël in het Oude Verbond, gaf die zevenvoudige kandelaar een zacht vredig schijnend licht, want de Heilige Geest wilde de priesters verlichten; en ook dit heeft in onze bedeling, de dag des heils, zijn vervulling gekregen, want het is de Heilige, Geest, die het zachte, vredige licht verspreidt.

Hij is de Trooster, de Paracleet, die het uit de Vader en de Zoon wil nemen en het ons wil verkondigen.

Hij is nu de Geest der genade, want wij leven nu in de genadebedeling, en nu is ook de troon van God een genadetroon, en daarom is ook de Heilige Geest in overeenstemming daarmee een Geest der genade.

Wij hebben in Openb.4 gezien, dat deze troon van God verandert, als de Gemeente opgenomen is. Hij krijgt daar a.h.w. een nieuwe plaats en vorm, en wordt dan een gerichtstroon, zoals wij duidelijk in vers 5 gelezen hebben: *"En van de troon gingen bliksemstralen, stemmen en donderslagen uit"*.

Omdat de troon dan een gerichtstroon zal zijn, is de Geest in overeenstemming daarmee, dan niet meer de Geest van de genade, maar een Geest van oordeel en gericht. Hierin zien wij altijd die volkomen eenheid tussen God, het Lam en de Heilige Geest.

Als God, die op de troon zit, gaat oordelen en gericht houden, gaat in overeenstemming daarmee in een volmaakte eenheid ook de Geest van God een Geest van gericht en van oordeel worden.

Dat dit zal komen, heeft Jesaja moeten profeteren in hoofdstuk 4 vers 3 en 4. Deze profetie, die nog toekomstig is voor Israël, dat nog steeds volhard is en nog wedergeboren moet worden als volk, zal vervuld worden, als de Gemeente weggenomen is; dan gaat God weer met Israël beginnen, en ook met de op de aarde gebleven volken der wereld, om het tot waarachtige bekering en wedergeboorte te brengen.

Jes.4 vers 3 en 4 zegt het als volgt: *"En het zal geschieden, dat wie overgebleven is in Sion, overgelaten in Jeruzalem, heilig zal heten, ieder die in Jeruzalem ten leven is opgeschreven, wanneer de HERE het vuil der dochters van Sion zal hebben afgewassen en de bloedvlekken van Jeruzalem daaruit zal hebben weggespoeld door de Geest van gericht en van uitdelging"*.

In vers 3 zien wij, dat een overblijfsel en niet heel Israël tot waarachtige wedergeboorte zal komen.

Er is zelfs een nauwkeurige profetie in Zach.13 vers 8 en 9, dat één derde van het volk tot bekering en wedergeboorte zal komen, en dat twee derde van het volk uitgeroeid zal worden uit Israël.

Die één derde zullen waarachtig tot wedergeboorte komen; maar hoe is dat gebeurd? Wat is er aan voorafgegaan?

Vers 4 geeft het antwoord: *"Wanneer de HERE het vuil van de dochters van Sion zal hebben afgewassen, en de bloedvlekken van Jeruzalem daaruit zal hebben weggespoeld door de Geest van gericht en van uitdelging"*. Dit gebeurt niet door de Geest van genade, maar door de Geest van gericht en van uitdelging. Zij komen dus tot bekering door de grote verdrukking.

In verband hiermee zien wij in Openb.4 de Heilige Geest niet afgebeeld als een vreedzaam licht, zoals het nú op de kandelaar is (de kandelaar is immers de Gemeente en de lamp is het Woord, en uit die lamp straalt het licht van Gods Geest), want het is nu een vredig licht door de Geest van de genade.

Trouwens het licht voor de kandelaar was alleen voor de priesters, die in het heiligdom verkeerden, d.w.z. dat de Nieuwtestamentische Gemeente, die uit wedergeboren christenen bestaat, in het heiligdom mogen verkeren om daar te wandelen bij het licht van Gods Geest, dat uit het Woord straalt.

Dank God daarvoor!

Nu zien wij Hem echter niet, zoals in de komende bedeling van wraak, maar wel zullen wij Hem straks zien, zoals er staat als: *"zeven vurige fakkels waren voor de troon; dit zijn de zeven Geesten Gods"*.

Dan is het geen zacht, vreedzaam licht meer, maar het felle licht, dat alles tot ontdekking brengt.

Het is een alles ontdekkend licht, want God gaat richten en oordelen, en alles wat in de harten is, zal openbaar komen. Het is niet alleen een fel, alles ontdekkend licht, maar ook een verterend vuur, want het is ook de Geest van uitbranding, die gaat werken, en dat wordt uitgedrukt in de zeven vurige fakkels. Fakkels zijn in de Bijbel altijd het beeld van oordeel en gericht, waarvan wij enkele plaatsen willen opzoeken.

In Richteren 7 vinden wij de Midianieten, die toen Israël overheersten. Het waren heidenen, goddelozen, maar God had Israël in hun handen overgegeven om de zonden van Israël; maar toen ging Israël in zijn nood tot God roepen, en bekeerde zich.

Op welke wijze ging God hen nu bevrijden? Door hen een verlosser te zenden, Gideon, Jerubaäl, die met zijn Gideonsbende, voor God de vijanden in Zijn toorn versloeg.

In vers 16 van Richt.7 staat: *"Toen verdeelde hij de driehonderd man in drie groepen en gaf hun allen horens en ledige kruiken in de hand, met fakkels binnen in de kruiken"*.

Wat een wonderlijke wapenrusting. God gaf hun geen geweren of kanonnen, geen bommen of granaten, maar zij moesten lege kruiken hebben.

Wat betekent een lege kruik? De kruik of het vat is ons lichaam; zij moesten dus leeg van zichzelf zijn.

In die kruik moest een vurige fakkel zijn, en dat betekent de Geest Gods van oordeel en gericht.

In vers 17 vinden wij wat zij moesten doen: *"Gij moet op mij letten en doen als ik. Zie, wanneer ik aan de buitenkant van de legerplaats gekomen ben, doet dan als ik; wanneer ik op de hoorn blaas met allen, die bij mij zijn, dan moet ook gij op de horens blazen, rondom de gehele legerplaats en roepen: Voor de HERE en voor Gideon"*! Dan lezen wij in vers 19b en 20a: *"Toen bliezen zij op de horens, terwijl wij de kruiken stuksloegen, die zij in de hand hadden. Zo bliezen de drie groepen op de horens, braken de kruiken stuk en*

*hielden in de linkerhand de fakkels en in de rechterhand de horens om te blazen en riepen, Het zwaard van de HERE en van Gideon!"*

Zij moesten eerst de fakkel in de kruik doen, die daardoor nog niet zichtbaar was voor de Midianieten; maar nadat die kruik stukgeslagen werd, kwam die fakkel openbaar, en die moesten zij opheffen.

Dit zal ook straks voor de troon gebeuren, opdat de hele schepping zal gaan zien, dat de vurige fakkels van Gods Geest de Midianieten (de goddeloze wereld) zullen terneer werpen.

Het ging ook bij Gideon en zijn bende niet door hun eigen menselijke kracht, maar het was het zwaard van de HERE en van Gideon.

Wat een merkwaardig zwaard! Het is ook het zwaard des Geestes, dat als een verterend vuur gaat werken. Wij vinden nog een andere plaats in Richt.15, waar Israël heel zwaar gezondigd had, en onder de macht van de Filistijnen gekomen was.

Als Israël dan tot berouw komt, zendt God hen weer een Richter, een bevrijder, Simson.

In Richt.15 vers 4 en 5: *"En Simson ging heen, ving drie honderd vossen (bij Gideon drie honderd man en nu driehonderd vossen. Het is het getal Gods), nam fakkels, bond staart aan staart en bevestigde tussen elke twee staarten een fakkel. Daarna stak hij de fakkels in brand en joeg de vossen in het staande koren der Filistijnen"*. Dat was voor hen een verschrikkelijk oordeel, want de hele oogst ging verloren.

God gaat straks ook rechtspraak houden, maar dat doet Hij niet alleen, want Hij heeft alle rechtspraak aan de Zoon gegeven, en de Zoon doet het ook niet alleen, maar met de Gemeente, want er staat in 1 Cor.6 vers 2: *"Weet gij niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen"?*

En zoals de oogst van de Filistijnen verloren ging door Gods oordeel wat hongersnood betekent, zo komt in Openb.6, als het derde zegel geopend wordt, een zwart paard, wat ook hongersnood betekent.

God gaat straks door Zijn Geest van het oordeel en van het gericht richten over een goddeloze wereld.

In Nahum vinden wij, hoe Gods oordeel en toorn moet komen over die goddeloze stad Ninevé.

Het was een zeer grote stad met een omtrek van vele dagreizen. Ninevé is het beeld van de grote wereldsteden van deze eindtijd.

En zo zal het niet lang meer duren, of ook Nederland is zo'n stad geworden, vol goddelozen.

En over zulk een stad gaat God als over het laatste Ninevé oordeel brengen met brandende fakkels.

Wij lezen in vers 3 en 4 van Nahum 2: *"Het schild zijner helden is rood van kleur, de dapperen zijn in scharlaken gekleed; (Het is allemaal de kleur van het bloed) in de vuurglans van het staal staan de wagens op de dag van zijn toerusting, en de lansen worden gezwaaid. Langs de wegen razen de wagens, zij vliegen over de vlakten; hun aanblik is als van fakkelen, als bliksemstralen schieten zij voort"*.

Ook uit de troon zullen straks donderslagen en bliksemstralen komen en zeven vurige fakkelen.

Er staat hier: *"Vuurglans"*. Hierin zien wij het gericht, het vuur.

Daarom zien wij in Openb.4 die zeven vurige fakkels branden voor de troon, die de zeven Geesten Gods zijn. Deze zeven vurige fakkels betekenen de werking van Gods Geest in de komende bedeling, die vlak voor de deur staat.

Als de Gemeente opgenomen is, gaat Gods Geest werken als zeven vurige fakkels, als het alles ontdekkende licht, en als een verterend vuur. Deze fakkels symboliseren een vlammende verontwaardiging van God over een wereld, die Zijn genade en liefde afwijst en vertrapt. God houdt Zich in dit uur van de genade nog in, omdat Zijn kinderen hier nu nog zijn.

Als wij als kinderen van God onze harten en zielen al moeten kwellen, als wij nu al de zonden en ongerechtigheden rondom ons zien, wat moet het dan straks wel worden.

Als wij zien wat er in Amsterdam plaatsvindt, hoe daar openlijk het homoseksuele getolereerd wordt, ja, zelfs aangemoedigd wordt, en zelfs via de televisie, uitzendingen daarover komen, alsof het ook nog van God zou zijn, dat zelfs vrome mensen zeggen, dat God Zelf homoseksueel is, horen wij daarover geen vlammend protest van het moderne christendom.

Maar ik kan u verzekeren, dat mijn hart ineenkrimpt, als ik deze dingen hoor, omdat men zo Gods heiligheid met vuil besmeurt. God houdt Zich in, omdat Zijn kinderen hier zijn; maar als de Gemeente weg is, dan zal Zijn Geest een vlammende verontwaardiging worden over een wereld van goddeloosheid.

Gaat u begrijpen, waar wij voor staan? Wat zal daarmee gebeuren?

Deze zeventvoudige Geest, als een vlammende verontwaardiging van God zal deze wereld in brand steken, opdat vervuld zal worden, wat geschreven staat in Maleachi 4: *"Want zie, de dag komt (de dag der wrake), brandend als een oven"*.

Wanneer komt die dag? Direct na de opname van de Gemeente.

God zegt in het profetisch woord in Mal.3 vers 16 - 18: *"Dan spreken zij, die de HERE vrezen, onder elkander, ieder tot zijn naaste: De HERE bemerkte het toch"*. Nu zegt men: "De HERE is doof", en Hij grijpt toch niet in, en men gaat maar rustig door.



Waarom doet de Heer niets? Omdat Zijn kinderen nog hier zijn.

En verder staat er: *"en hoorde het en er werd een gedenkboek voor Zijn aangezicht geschreven, ten goede van hen, die de HERE vrezen en Zijn naam in ere houden. Zij zullen Mij ten eigendom zijn, zegt de HERE der heerscharen, op de dag, die Ik bereiden zal"*. Dat is de dag van Jezus Christus.

Als de dag der genade, de dag des heils, om is (en die zal spoedig om zijn), breekt voor allen, die de HERE vrezen en Zijn naam in ere houden, de dag van Jezus Christus aan.

Wat gebeurt daar op die dag? *"Zij zullen Mij ten eigendom zijn, en Ik zal hen sparen, zoals iemand zijn zoon spaart, die Hem dient"*.

Het is in de Engelse vertaling zo mooi gezegd: "Op de dag, dat Ik Mijn kroonjuwelen zal verzamelen".

Waar vinden wij ze? In de troon.

De vier levende wezens zijn de versiering van de troon, zij zijn de kroonjuwelen. Geen diamanten, geen goud, maar levende wezens, verlost en gekocht door het bloed van het Lam. En in vers 18 staat: *"Dan zult gij tot inkeer komen en het onderscheid zien tussen de rechtvaardige en de goddeloze; tussen wie God dient en wie Hem niet dient"*.

In hoofdstuk 4 gaat het Woord verder in vers 1: *"Want zie, de dag komt, brandend als een oven!"*

Voor de Gemeente is dat de dag van Christus, dat Hij Zijn kroonjuwelen thuis brengt, en voor de wereld komt dan de dag van het gericht, die deze wereld in een laaiend vuur zal zetten. *"Dan zullen alle overmoedigen en allen, die goddeloosheid bedrijven, zijn als stoppels, en de dag, die komt, zal hen in brand steken, zegt de HERE der heerscharen, welke hun wortel noch tak zal overlaten"*.

Het is een uitdelging van alle goddelozen. En vers 2 zegt: *"Maar voor u, die Mijn naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan"*.

Voor wie is dit? Dit is voor het derde deel van Israël, dat zich nog gaat bekeren en voor de velen uit de volkenwereld, die dan ook nog tot bekering zullen komen, de grote schare, die niemand tellen kan.

De woorden: *"zal de zon der gerechtigheid opgaan"*, betekenen, dat er een nieuwe dag, een nieuwe tijdsperiode aanbreekt, en dat is het Duizendjarig Vrederijk, de tijd van de Christusregering.

Zo zien wij, dat het getuigenis in heel Gods Woord gelijkkluidend is. Goddank, dat de gerichten zo gericht zijn door de regenboog, dat degenen, waar bekering mogelijk is, zich nog zullen bekeren.

Moeten de heiligen, die nú bereid zijn, wachten op de zon?

Nee, want wat heeft Jezus voor Zijn Gemeente beloofd? Wij hoeven niet uit te zien naar de opgang van de zon der gerechtigheid, als Jezus komt om Zijn rijk op te richten hier op aarde; maar wij mogen uit zien naar de blinkende Morgenster. Christus is voor Zijn Gemeente de blinkende Morgenster.

Die morgenster gaat op, als de zon nog ver onder de kim is, dus als het nog nacht is; want als de morgenster vlak voor de zon zou opgaan, zouden wij hem niet kunnen zien, omdat hij door het felle zonlicht zou worden over schenen. De tijdsruimte tussen de opgang, van de morgenster, en die van de zon moet voldoende zijn, zodat de kim nog verduisterd is, en wij de morgenster nog blinkend kunnen zien.

Want het Woord spreekt over: *"de blinkende morgenster"* (Openb. 22 vers 16).

Zo zal de Gemeente eerder weggenomen worden, dan dat Jezus komt, als de zonne der gerechtigheid, als Hij komt als Koning der koningen om Zijn Rijk hier op te richten.

De wereld zal niets van het opgaan van de morgenster zien, want zij slaapt nog en de zon is nog te diep achter de kim. Maar dan zal de Gemeente naar haar Heer gaan, want voor ons is Hij dan als de morgenster in onze harten opgegaan, zegt Petrus in 2 Petr.1 vers 19.

Een Israëliet, die nu tot wedergeboorte komt, behoort ook tot de Gemeente, maar Israël als volk zal niet eerder tot wedergeboorte komen, dan dat de zon opkomt, en dat wil zeggen; als Jezus met de Zijnen weerkeert om Zijn Koninkrijk op aarde te vestigen, dan zullen zij zien, in Wie zij gestoken hebben.

Zo zien wij, wat deze zeven fakkels betekenen.

Nu komen wij tot Openb.4 vers 6: *"En voor de troon, was als een glazen zee, kristal gelijk"*.

Over deze wonderbare glazen zee als kristal wil ik enige plaatsen aangeven.

Zoals wij in de tabernakel in de woestijn, die een afschaduwing is van het hemelse de kandelaar hebben gezien, die in de komende bedeling een andere lichtglans krijgt en zeven vurige fakkels worden, zo vinden wij ook het koperen wasvat, dat voor de troon een glazen zee als kristal wordt.

In de oude bedeling was het een kleinere werking, het koperen wasvat, gevuld met water, ter wille van de priesters, die zich daarin geregeld de handen en voeten moesten wassen, voordat zij dienst mochten doen (zie daarvoor Tabernakel 1 en 2)

In de tempel van Salomo was het koperen wasvat vervangen door de koperen zee, die gedragen werd op de rugen van twaalf koperen ossen, die een inhoud had van twee á drie duizend bath, tot reiniging van de priesters.

Naarmate de tijd vorderde, werd het Woord van God groter en rijker ontvouwd.

Zo zien wij, dat het Woord van God nu werkt als een badwater; maar in de komende bedeling zal het geen badwater meer zijn, maar een zee als van kristalglas, want daar hebben wij de reiniging niet meer nodig. Het koperen wasvat diende niet alleen tot reiniging, maar vooral ook om als spiegel te dienen.

In Ex.38 vers 8 staat: *"Hij maakte het wasvat van koper, met een voetstuk van koper, van de spiegels der dienstdoende vrouwen, die dienst deden bij de ingang van de tent der samenkomst"*.

Het koperen wasvat was dus van spiegels gemaakt, die bestonden uit sterk gepolijst koperplaat.

In dit koperen wasvat vinden wij duidelijk uitgedrukt de werking van het Woord van God, en dat Woord is allereerst een spiegel, want deze laat ons zien, wie wij zijn, hoe wij er uitzien, en waar wij reiniging nodig hebben. Maar het toont ons ook de heerlijkheid van God en de reinheid, die God eist. Dit vinden wij duidelijk uitgedrukt in Jac.1 vers 21 - 25: *"Legt dus af alle vuilheid en alle uitwas van boosheid en neemt met een zachtmoedigheid het in u geplante woord aan, dat uw zielen kan behouden. En weest daders des Woords en niet alleen hoorders; dan zoudt gij uzelf misleiden. Want wie hoorder is van het Woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt; want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond vergeten, hoe hij er uitzag. Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtig hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen"*.

Ook hier wordt door de Heilige Geest door de mond van Jacobus gezegd, hoe het Woord van God allereerst als een spiegel is, waarin wij onszelf leren kennen, zoals wij werkelijk zijn. Dan weten wij, dat wij van nature voor God niet kunnen bestaan.

Het Woord van God heeft een dubbele werking; het laat ons zien, wie wij zijn, maar het wil ons ook reinigen, als wij het maar toelaten Zijn werk aan ons te doen. Water moeten wij gebruiken, waarvoor God het ons gegeven heeft, evenzo moeten wij ook het Woord van God gebruiken, waarvoor God het ons gegeven heeft.

De eerste werking is dus reiniging, wij zouden kunnen zeggen, het allereerste is het zaad van de wedergeboorte.

Maar wij spreken hier tot kinderen Gods. De priesters moesten daar in wassen en niet het volk.

In de tabernakel mocht het volk niet in het koperen wasvat komen, omdat zij niet tot de priesterdienst geroepen waren; maar het was bestemd voor de priesters, die het koperen altaar bediend hadden.

En als wij tot het kruis gekomen zijn (dat is het altaar), dan zijn wij geroepen tot het priesterschap, maar dan hebben wij ook een dagelijkse reiniging nodig. Dit vinden wij in het Nieuwe Testament, hoe de HERE Jezus ons door het Woord reinigt, in Joh.15 vers 3: *"Gij zijt nu rein om het Woord, dat Ik tot u gesproken heb"*. De Heer wil ons steeds reinigen door het badwater van het Woord.

Het koper van het wasvat in de tabernakel spreekt van de kracht van Gods Geest, uitgedrukt in het Woord, want Woord en Geest zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden.

Koper is in Gods Woord het symbool van de Kracht van de Geest. Zo vinden wij ook, dat het Woord ons wordt toegediend door de kracht van de Heilige Geest. Dan wordt het een heerlijk badwater ter reiniging. Zoals de priesters in het Oude Verbond die dagelijkse reiniging nodig hadden, zo hebben wij ook een dagelijkse reiniging nodig door het badwater van het Woord, waarmee Jezus Christus ons wil reinigen, en wat Hij ons wil toedienen door de kracht van Gods Geest.

Bij Mozes was het alleen maar een koperen wasvat, maar bij Salomo, in de tempel, was het een koperen zee, die een doorsnede had van tien el en een omtrek van dertig el, waar 2000 á 3000 bath water inging.

Nu is een bath twee en twintig liter en dit betekent, dat er vier en veertig duizend liter water in zat.

Wat zien wij hieruit? Dat het badwater van het Woord door de loop van de tijd groter wordt; dieper en wijder.

Toen Israël de tabernakel moest maken in de woestijn, hadden zij nog maar zeer begrensd het Woord van God tot hun beschikking, want zij hadden alleen de boeken van Mozes. Maar in de dagen van Salomo waren er al profeten geweest, en er was een grotere omvang gekomen van het Woord, rijker en dieper. Vandaag hebben wij nog een veel rijker Woord, want wij hebben nu niet alleen het volledige Oude Testament, maar ook het Nieuwe Testament.

Zo is de Bijbel als het volledige Woord van God voor onze tijd afgesloten, en daarom hebben wij een veel heerlijker, wonderbaar badwater van het Woord ontvangen.

Van Mozes tot onze dagen is het Woord veel rijker geworden, maar toch is het voor de natuurlijke mens een gesloten boek. Als wij tot de HERE Jezus komen en Zijn kruisdood en opstandingsleven aanvaarden, dan gaat de Bijbel voor ons open, dan ontdekken wij, dat er veel meer in staat dan wij dachten, en naarmate wij geestelijk groeien, wordt het Woord steeds groter, rijker en machtiger voor ons. Maar naarmate Hij voor ons groter, dieper en rijker wordt, naar die mate moeten wij ook reiner en heiliger worden, wat anders zou datzelfde Woord tegen ons getuigen.

Elke keer, als ik het Woord mag brengen, is de verantwoording in die zin van mij af, want dan ben ik God gehoorzaam geweest, om door te geven, hetgeen Hij mij geopenbaard heeft. Maar voor u, die het Woord hoort en leest, wordt de verantwoording steeds groter. Weest daarvan goed doordrongen!

Het gaat er niet om, dat wij er zo maar van genieten, maar van wie veel heeft, zal ook veel gevraagd worden. Het is heerlijk, als wij het niet alleen als hoorders aannemen om kennis te vergaren, maar ook daders van het Woord gaan worden.

Men zou kunnen denken, dat, wanneer de Gemeente opgenomen is, de Bijbel dan afgedaan zou hebben.

Maar dan wordt Hij nog veel groter, en daarom lezen wij, dat het daar uitgedrukt wordt als de onbegrensde zee, want Gods Woord zal nooit ophouden.

Zolang God er is, en Die is er altijd, zal ook Zijn Woord er zijn. Wij zouden misschien denken, dat wij daar boven geen Bijbelstudies meer nodig zouden hebben, maar dan begint het pas, want voor de troon was als een glazen zee, kristal gelijk.

En dat betekent, dat zij een geopende Bijbel voor zich hebben, en er steeds in kijken om al de wijsheid van God te leren kennen. Wat zal het daar aan die glazen zee heerlijk zijn!

Er is nog zoveel meer, want God is onbegrensd, en als God onbegrensd is, is Zijn Woord ook onbegrensd, omdat Zijn Woord de uitdrukking van Zijn Goddelijke gedachten is, de uitdrukking van Zijn Goddelijke wegen, en van al Zijn raadsbesluiten.

Dacht u, dat dit bij God ééns zou ophouden? Zou God ophouden met denken, of met Zijn raadsbesluiten uit te voeren, of zou Hij ophouden met werken te doen, of om nieuwe wegen te gaan met Zijn Schepping? Nee, Hij is die eeuwige God, en daarom is Zijn Woord eeuwig. Er is wel onderscheid, en dat willen wij nu gaan zien.

Wij hebben gezien, dat voor Israël en ook in de tempel van Salomo, en ook nu voor ons, het Woord allereerst een badwater is tot onze reiniging. Maar dat hebben de heiligen daar boven niet meer nodig, en daarom is het daar niet een onbegrensde zee van water, maar er staat, dat het een glazen zee is, kristal gelijk. Het Woord is daar niet meer een water, maar zolang wij hier zijn, zal de HERE Jezus ons reinigen door het badwater van het Woord, maar dat zal eens ophouden.

Efez.5 vers 26 zegt: *"om haar te heiligen, haar reinigende door het badwater met het Woord, en zo zelf de Gemeente voor Zich te plaatsen; stralend zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zo dat zij heilig is en onbesmet"*.

Als Hij straks de Gemeente thuishaalt, zal zij zonder vlek en zonder rimpel zijn, heilig. Daarom vinden wij daar niet meer, dat het Woord als water is, want de heiligen, die daar zijn, hebben de reiniging niet meer nodig, omdat zij in het huis van God zijn. Het Woord van God is niet alleen voor Gods kinderen ter reiniging, maar ook om Gods gedachten te leren verstaan, en Zijn wegen te leren kennen, opdat zij daarin gaan wandelen. Paulus schrijft het neer in 2 Tim.3 vers 15: *"dat gij van kindsbeen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus"*.

Dan zegt hij verder in vers 7: *"opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust"*.

Wij hebben dus ook Gods Woord om werkelijk wijs te worden. Dit hebben wij hier hard nodig, maar dat houdt ook boven nooit op. De heiligen daar zullen steeds weer al Gods wegen doorvorsen, Zijn gedachten leren verstaan.

Daarom staat hier in Openbaring, dat er vóór de troon een glazen zee, als kristal gelijk, was.

Deze onbegrensde zee van glas, helder als kristal, drukt Gods Woord in al Zijn volheid, en volkomenheid uit.

Hier op aarde hebben wij het Woord van God, maar vele dingen zijn voor ons als verborgen.

In Deut.29 vers 29 moet de Heer dit zeggen: *"De verborgen dingen zijn voor de HERE, onze God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen voor altijd"*.

Er zijn nog veel verborgen dingen Gods, maar die wij er van geopenbaard krijgen zijn alleen voor Gods kinderen.

Nu is er tot vandaag nog niet één sterveling geweest, die al de verborgenheden van dit Woord al volkomen verstaan heeft, want zelfs Paulus moest zeggen, dat hij maar ten dele kende en niet ten volle.

Waarom? Het is juist Gods wijsheid, dat Hij Zijn Woord zó heeft laten neerschrijven, dat veel dingen daarin verborgen blijven; want dit moet, omdat de mens daar voor nog niet rijp is, dit verkeerd zou begrijpen, en daardoor verkeerd zou aan wenden.

Daarom moest Jezus b.v. in gelijkenissen spreken, en wat zegt Hij dan in Matth.13? Hij deed dit, omdat er velen waren, voor wiens oren dat niet bestemd was, want zij zouden er maar een verkeerde conclusie uittrekken. Matth.13 van af vers 10: *"En de discipelen kwamen en zeiden tot Hem: Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen? Hij antwoordde hun en zeide: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der Hemelen te kennen"*.

Nu moet u niet denken, dat zij dit allemaal direct al wisten, want openbaring is trapsgewijs.

Want Jezus zegt in vers 13: *"Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende, niet horen of begrijpen"*. Ook deze discipelen verstonden het nog niet allemaal, maar naarmate zij groeiden, konden zij ook meer licht en openbaring ontvangen.

Toen deze apostelen na de Pinksterdag de Heilige Geest ontvangen hadden, en zij allen vervuld waren met de Heilige Geest en zij door die Geest allen tot één lichaam gedoopt waren, verstonden zij tóch nog niet alle verborgenheden en geheimenissen, beslist niet.

Dit vinden wij, als Petrus door de Heer geroepen wordt om ook het evangelie aan de heidenen te brengen (Cornelius), dan moet Hij Petrus eerst een nieuwe openbaring geven: dan moet het laken uit de hemel dalen in dat visioen: *"Petrus, slacht en eet"* (Hand. 10 vers 13). Het antwoord was: *"Geenszins HERE"*.

Wat zat het Joodse zuurdesem er nog in. Hij kon het nog niet allemaal verstaan. Maar er kwamen toen soldaten, door Cornelius gezonden, om te vragen, of Petrus mee wilde gaan in het huis van een heiden, wat een Jood nooit zou mogen.

Maar dan zegt een stem: *"Wat God rein verklaard heeft, moogt gij niet voor onheilig houden"* (vers 15).

Petrus begreep de bedoeling nog niet, maar dan zegt de Geest, dat er mannen beneden zijn, en dat hij met hen mee moet gaan (vers 20). Dan gaat hij het verstaan.

De Joden hadden de heidenen onrein geacht, en dachten, dat Jezus alleen voor de Joden was.

Ziet u, dat openbaring stuksgewijze is? Diezelfde Petrus moet nog veel later zeggen in 2 Petr.3 vers 16, dat Paulus zoveel wijsheid omtrent de toekomstige dingen heeft ontvangen, die moeilijk te verstaan zijn, want Paulus was nog veel verder ingewijd; maar dezelfde Paulus moest zeggen, dat hij slechts ten dele kent.

Gaat u het nu begrijpen? Dit vinden wij in 1 Cor.13 vers 9: *"Want onvolkomen is ons kennen en onvolkomen ons profeteren"*.

Paulus was toch een leraar, profeet en apostel, maar toch schrijft hij, dat ons kennen en profeteren onvolkomen is. En hij gaat verder in vers 10: *"Doch, als het volmaakte komt"*.

Wanneer is dat? Niet hier, maar als de Gemeente opgenomen is in de heerlijkheid, waar wij nu over spreken, dán komt het volmaakte en dán leren wij pas, werkelijk kennen, want dán komt Gods Woord een onbegrensde Zee, waar wij in mogen peilen. Het zal dán als een open zee voor ons liggen.

De zee ligt altijd voor ons open en kan nooit gesloten zijn, want daar vinden wij geen prikkeldraad of muurtjes! En dáár zal Gods Woord in al zijn volledigheid en volkomenheid voor ons opengaan.

Het is onbegrensd en dat betekent, dat wij er in al de eeuwigheid der eeuwigheden nooit mee klaar zullen komen. Vervelen zullen wij ons daar nooit! Deze glazen zee, als kristal gelijk, wil ons dus zeggen: al de volheid van het Woord van God.

Wij hebben gezien, dat het geen zee van water is, maar een zee van glas, en dat de heiligen daar geen reiniging meer nodig hebben. Maar het heeft ons ook nog iets anders te zeggen.

Water is ook een spiegel, maar als er slechts een klein beetje wind komt, gaat het water rimpelen en vertekent het beeld.

Wat wil dat zeggen? Gods Woord is wel onveranderlijk, maar wij zien hier nog als door een spiegel in raadselen. Voor ons oog wordt het nog wel eens vertekend door bepaalde geestes-winden. Als het water spiegelglad is, zien wij precies een huis of iets anders weerkaatsen; maar als het water gaat rimpelen, krijgt het een heel andere vorm. Daarom hebben de kinderen Gods ook vaak verschillende inzichten over dingen in Gods Woord, en vooral, als men beïnvloed is door een bepaalde Geestesrichting.

De één heeft een geestesrichting van Oud Gereformeerd, de ander van de Vergadering van gelovigen, weer anderen van een Pinkstergroep, en dan ziet men het van een bepaalde kant, en daardoor is het vertekend en geeft het niet de volkomen werkelijkheid weer.

Dit zegt Paulus ook in 1 Cor.13 vers 12: *"Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen"*.

Wat een heerlijkheid! Daarom zien wij, dat in de eeuwigheid bij de Heer het Woord van God niet alleen is, als een geopende zee, maar een zee van glas, d.w.z. dat het onveranderlijk is voor hen, die er in kijken.

Daar is geen enkel meningsverschil meer over het Woord, want wij zien allemaal precies hetzelfde, omdat het Woord van God onbeweeglijk, en onveranderlijk is.

Het Woord van God Zelf is niet veranderlijk, maar alleen hier in mensenhanden. Vertalers kunnen er een beweging aan geven. Deze nieuwe vertaling is nog wel goed, maar zoals alle vertalingen heeft het een bepaalde stempel. Het is allemaal wel Gods Woord, en daarom is het goed verschillende vertalingen met elkaar te vergelijken, want het is hier nog als water, beweeglijk.

Verstaat u het? Hoe kunnen wij tot het helderste inzicht komen in Gods Woord?

Door vrij te blijven van allerlei menselijke stromingen, en in de rust in te gaan van de Heer, en als het water in rust is, gaat het een klaar beeld geven.

Wij moeten in de binnenkamer in de stilte van God zijn, afgezonderd met de Heer, ontvangen wij het Woord, en krijgen wij een blik en inzicht in de dingen, die God geeft.

Aan de onbegrensde glazen zee voor de troon, die een uitdrukking is van Gods Woord in al Zijn eeuwige volheid en volmaaktheid, daar zullen de heiligen al de gedachten van God leren kennen, al de wegen leren verstaan, al Zijn gerichten doorgronden. De hele wijsheid Gods en al de raadsbesluiten Gods worden tot uitdrukking gebracht in deze glazen zee.

Daarom is deze glazen zee onbegrensd. Hoe komt dat? Omdat de glazen zee vóór de troon is, waar de Almachtige op troont. Wat gebeurt daardoor? Wáár wij ons ook bevinden, daarboven aan de glazen zee, zien wij in die glazen zee de troon met God, want die wordt in alle heerlijkheid daarin weerspiegeld.

Waar wij ook zijn of staan, wij zullen altijd de Eeuwige zien. Maar hoe? Zittende op Zijn troon, en al Zijn raadsbesluiten worden in die glazen zee tot uitdrukking gebracht; al Zijn gedachten nemen daar vorm aan, ook al Zijn gerichten en al Zijn wijsheid.

Deze glazen zee, kristal gelijk, weerspiegelt het volmaakte beeld van God, niet alleen aan de buitenkant, maar ook aan de binnenkant, want al wat God denkt, wordt weerspiegeld in het Woord.

Al de wijsheid van God wordt uitgedrukt in deze wonderbare spiegel en al Zijn wegen worden daarin gekend. Is dat niet groots en wonderbaar? Daarom staat er niet alleen een glazen zee, maar ook als kristal gelijk, dat zeggen wil, dat het volledig doorzichtig is.

In alle klaarheid zullen de heiligen daar de wegen van God gaan zien. Daar zien de heiligen het eeuwige, wonderbare, geopende Woord van God.

Eén beeld daarvan vinden wij in Openb. 15, waar wij een schare vinden, die de overwinning behaald heeft over het beest, de antichrist, in de ontzettende dagen van benauwdheid, vervolging en marteldood.

Als de antichrist hier op aarde zijn scepter zal zwaaien, dan komt er toch nog een schare uit, die ontzettend geleden heeft, en ik geloof, dat zij tijdens dit ontzettende lijden hier op aarde, onmogelijk al Gods wegen zullen begrepen hebben. Het wordt zo'n pijn, moeite en lijden, dat zij denken: "God laat dat maar allemaal toe, dat die antichrist maar kan doen, wat hij wil, en God grijpt maar niet in". En zij verstaan het niet!

Maar dan wordt die schare opgenomen en gebracht voor de glazen zee, en dan heffen zij direct een lofzang aan, en gaan God aanbidden. Want nu begrijpen en kennen zij Gods wegen en raad, wat eerst voor ben verborgen was.

Openb. 15 vers 2 - 4 zegt dit: *"En ik (Johannes) zag iets als een zee van glas met vuur vermengd"*.

Dat is het vuur van Gods gerichten, want zij zijn door Gods gerichten tot behoudenis gekomen en die weg hebben zij misschien tijdens hun aardse leven nog niet kunnen verstaan.

WORDT VERVOLGD.